

Skatten procentviis; af de første 500 Rbd. 1 pCt., af de dernæst følgende 2 pCt., osv., saaledes som det er angivet i Udvalgets Betænkning. Jeg for min Deel vil ingenlunde nægte, at jeg finder — skjøndt jeg ikke blot har sluttet mig til den her opstillede Scala, men fra Begyndelsen af selv har antydet, at man burde gaae denne Vej —, at enkelte Gager ere rammede paa en noget følelig Maade i Forhold til andre, men jeg tror, at hvilket af disse Forslag Thinget end følger, vil noget Sligt ikke kunne undgaaes. Og foruden de tre, som vi nu have liggende for os, er der bebudet en fjerde Scala, som jeg ikke for Dødelik skal udtale mig om, men med Hensyn til hvilken det heller ikke vil kunne paastaaes, at den er ganske fri for enkelte Spring, eller for at ramme enkelte Satser uforholdsmæssigt, naar man sammenligner dem med andre, skjøndt det ligger i denne Scalas Natur og i det valgte Princip for den, at det fremræder mindre end ved de andre — men den har maaskee andre Ufuldkommenheder, hvorpaa jeg dog først skal komme tilbage, naar dens egentlige Behandling foreligger; det er dette, som jeg i Særdeleshed har troet nu at burde bemærke. Naar man ikke er gaaet ind paa det stillede Uendingsforslag under Nr. 4, saa er det ingenlunde, fordi man finder det meget forskjelligt fra det af Udvalget foreslaaede. Jeg kan ikke udtale Andet end min individuelle Ansuelse, og den er, at jeg endog finder dette Forslag i visse Henseender og med Hensyn til de mindre Gagers Beskatning at være bedre end Udvalgets, fordi man derved undgaaer at ramme navnlig dem, som have 7, 8 og 900 Rbd. i Gage, uforholdsmæssigt høit; hvad jeg ikke kan nægte er Tilfældet ved Udvalgets Forslag; men jeg kan paa den anden Side dog heller ikke Andet end finde, at man igjen rammer nogle Satser, navnlig t. Ex. 1800, 1900, 2000 og 2500 Rbd., baade lavere; end det burde være efter den i 1848 indførte Regel, og efter hvad der vilde blive Tilfældet efter Udvalgets Forslag, skjøndt disse almindelige Gager dog ikke kunde siges at være overbebyrdede, naar de bleve rammede paa den Maade, som Udvalget har foreslaaet. Om Forlæbelse, jeg har taget fejl her, det er Gagerne paa 1300,

1400, 1500, 1600 og 1700 Rbd., eller rettere sagt fra 1100 til 1700 Rbd., som vilde blive rammede mindre end efter Udvalgets Forslag; det er disse Gager, som ere meget almindelige, og som ikke ville blive for høit bebyrdede, naar Udvalgets Forslag bliver fulgt. Jeg erkjender forøvrigt, hvor vanskeligt det er at vælge imellem de forskjellige Forslag, som ere fremkomne. Selv det i Lovudkastet indeholdte vilde i det Hele taget fra min Side ikke møde nogen Indvending, naar Lovudkastet ikke var gaaet ud fra, i alle Tilfælde at holde de første 600 Rbd. fri for Beskatningen; men jeg kan for det Første ikke finde, at man bør holde 600 Rbd. af Embedsgagen fri for Beskatning, naar man med Hensyn til de øvrige Indtægter enten slet ikke holder Noget fri eller kun holder den allermindste Indtægt fri; og paa den anden Side kan jeg heller ikke indrømme, at det er et rigtigt Princip, naar en Mand har noksaa stor en Gage, at fritage ham for at svare Skat af de første 600 Rbd.; men dette har virket paa alle Afgiftsatser, og der vilde være bragt et ganske andet Resultat tilveie, naar ikke saaledes de første 600 Rbd. i alle Tilfælde vare blevne fritagne. Jeg skal imidlertid oppebie, hvad der videre vil fremkomme med Hensyn hertil, førend jeg gjør flere Bemærkninger, hvortil jeg maaskee senere vil faae Anledning.

Oppermann: Jeg maa tillade mig at udbede mig Thingets Opmærksomhed for et Par Ord om det Uendingsforslag, som jeg mulig vil komme til at stille til 3die Behandling, idet jeg med Hensyn til det Foredrag, jeg hørte af den ærede Ordfører, skal udvikle, hvad det er for Omstændigheder, saavel ved Regjeringens som ved Udvalgets Forslag, der have gjort, at jeg har troet, at en Forandring deri lunde være hensigtsmæssig. De to Forslag have, som den ærede Ordfører ogsaa bemærkede, den Giendommelighed, at de stige, men ikke jævnt, men med Spring; denne Omstændighed er i og for sig, forekommer det mig, mindre heldig. Skulde vi have en stigende Scala, saa forekommer det mig at være i Principet rigtigt, at den bliver jævnt stigende, og ikke stigende med Spring. Lægger man dette Princip til Grund og spørger, hvorledes det vel nemmest kunde indrettes, saa viser, som